

Interjú T. Mészáros András polgármesterrel

Sportcsarnok: a lakóparképítő lobbikadályozza a megnyitást?

Amúltcsütörtöki közgyűlés történéseiről az előző újságoldalon olvasható beszámoló. T. Mészáros András polgármesterrel az ülést követően készítettünk interjút.

– Hogyan értékeli a közgyűlésen történeteket, a Sportcsarnok melletti telkek ügyében lefolyt vitát, azt, hogy több képviselő elhagyta az üléstermet, s így határozatképtelenné vált a testület?

– Azzal a meggyőződéssel javasoltam újból a közgyűlésnek a Sportcsarnok melletti telkek értékesítésére a pályázat kiírását, hogy ez a város számára egy olyan lehetőség, amelyet egyhangúan tud mindenki támogatni. Kiábrándító volt, ahogyan az esküt tett képviselők egy része gyakorlatilag megszőkött az ülésről. A KDNP és az MSZP képviselői mondvacsínált ürüggyel megfutamodtak a felelősség vállalása elől. Emlékeztet ez arra, amikor a csatornázás ügyében is a legfontosabb döntéseknél az MSZP-s képviselők kikapcsolták a gépeiket, nem kívántak részt venni a döntéshozatalban. Pedig a választók nem erre adtak nekik felhatalmazást! Az is furcsa volt, hogy akkor futamodtak meg, amikor kiderült, hogy évekkal ezelőtt gyakorlatilag a „menekülők” nagy részének támogatásával egy hasonló pályázatot már kiírtak 14 000 Ft/nm áron, tehát indokolatlan volt a kritika.

– Miről szólt ön szerint a vita?

– Egyértelműen a város érdekében és az az ellen cselekvők vitája ez. Meggyőződésem – és én ugyanazt mondom már csaknem tíz éve, 2001-től –, hogy a Velencei úton egy olyan komplexum létrehozását kell elősegítenie a városnak, amely a vízi sportok mellett a szabadidő kellemes és kulturált eltöltésére ad lehetőséget az érdieknek. Erre tettünk javaslatot 2002-ben. Ez azonban nem jelenti, nem jelentheti azt, hogy a város adófizetőinek pénzéből, a város vagyonából bármit és bármennyit fel lehet ezért áldozni! Az elmúlt évek során rengeteget tárgyaltam a tulajdonos bankkal, és találtunk is egy olyan megoldást, hogy az

A sportlétesítmény, amely egyelőre csak kívülről tekinthető meg

érdiek – normális áron – használhassák a létesítményt, és a város költségvetését se terhelje meg aránytalanul. Ezt terjesztettem elő. A frakciók egy része szereptévesztésben volt, azt hitte, hogy politikai érdekeik felülírhatják a józan eszt.

– Hogyan kell elképzelni az előterjesztett konstrukciót?

– Azt látni kell, hogy ha valaki ingyen a városnak ajándékozna is a létesítményt, csak annak fenntartása több becslés szerint 300 millió forintba kerülne évente. De olyat én még nem láttam, hogy valaki egy többmilliárdos épületet ingyen akarja ajándékozni! Nincs is erről szó. Ha viszont meg akarnánk vásárolni, akkor még ennek duplájába kerülne évente a törlesztés, tehát összesen évente 600 millió forintot kellene ráfordítani. Én azt javasoltam, kössünk egy olyan szerződést, hogy ha a tulajdonosa működteti a létesítményt, akkor mi évente maximum 150 millió forinttal járuljunk hozzá ahhoz, hogy az működni tudjon és használhassák az érdiek. Ez tehát negyed annyiba kerülne ahhoz képest, mint amit korábban javasoltak. A konstrukciónak része lenne az is, hogy a mellette lévő területen olyan beruházások valósuljanak meg befektetői pénzéből, amelyek kitermelik a másik felét a veszteségnek: wellness, hotel, szabadidősport stb. Ez hét-nyolc milliárd forintos beru-

házást, folyamatos helyi adóbevétel és helyi munkahelyeket jelentene.

– Mit gondol, miért ellenzik a megnyitást a kivonulók?

– Azt már korábban tapasztalhattuk, hogy *Döcsakovszky Béla* Érden a társasházépítést erőlteti. Azt, hogy neki ehhez milyen érdeke fűződik, amikor az érdiek nagy többsége ezt ellenzi, ő tudná megmondani. A felmérések szerint a többség nyugodt, családias, virágzó kertvárosban szeretne élni. Tény az is, hogy dühödt támadásokat kaptunk, amikor leállítottuk az engedélyek kiadását és olyan szabályozást készítettünk elő, amely a jövőben megakadályozza, hogy társasházakkal épüljön be a kertvárosias övezet. *Jakab Béla* civil képviselő több ízben is megkeresett, fővárosi kerületekben lakásépítéssel foglalkozó befektetői csoportok kíséretében. Akkor javaslatokat kaptam arra nézve, hogy a Sportcsarnok melletti hat hektár kiválon alkalmas lenne különböző ingatlanfejlesztésekre. Én ezt elutasítottam, hisz, mint korábban elmondtam, meggyőződésem, hogy oda nem lakópark kell, hanem egy működőképes sportkomplexum. Ezek után e társasághoz csatlakozott *Horváth András* KDNP-s frakcióvezető is, aki a mostani vitában és bizottsági üléseken azt szőmolgatta, hogy milyen szépen lehetne keresni,

ha oda lakópark épülne. Ami azért is furcsa, mert a mostani előterjesztés párt- és frakciótársa, *dr. Aradszki András* képviselő úr koncepcióján alapult... Tehát a kör bezárul. Látható, hogy van, akinek a fejében az adott területen már meg is épült a lakópark. Én a leghatározottabban ellenzem, hogy egy városi tulajdonban levő, központi területen ilyen létesüljön.

– Polgármester úr! Látogatható lesz a Sportcsarnok?

– Rajtam nem fog múlni! Én olyan pénzügyi konstrukciót terjesztettem elő, ami megoldást jelenthet arra, hogy a Sportcsarnok megnyithassa a kapuit. Ha az obstruáló képviselőknek megjön a józanabbik eszük, akkor elérhetjük, hogy az érdiek és a sportolók megfizethető áron használhassák a létesítményt.

Sz. B.

A szerkesztő jegyzete Ember napja

A végtelenségig lehetne sorolni, mennyi minden és mindenki készülődik mostanában, így tavasszal – és mennyi mindenre. A természettel nem érdemes foglalkozni, ő tudja a dolgát; a Föld, a fák, a virágok, a madarak legfeljebb elégedetten veszik tudomásul, hogy ha ártunk is nekik sokat, de ebben az időszakban legalább megünnepeljük a napjukat.

Az emberekkel más a helyzet, pedig milyen érdekes lenne emberek világnapját tartani... Rendezvényeken elemeznék szakértők, hogy hogyan lehet vigyázni az emberre. Hogyan lehet megóvni mindenféle ártalomtól, elérni azt, hogy boldogan, háborítatlanul és egészségesen éljen, lehetőleg minél tovább, és egészséges utódokat hozzon létre, de hát ettől jelenleg nagyon messze vagyunk. Közelgő nyári szabadságok ide, kampányvég oda – napjainkban is ádáz harc folyik országosan is, helyi szinten is hatalomért meg persze anyagiak megszerzéséért is. Ez bizonyos fókig világos; megrajzolhatók az erővonalak, kikövetkeztethetők az okok, jól észrevehetően csoportok is. Ez tehát eddig érthető, ha örömmel nem is fogadható, hiszen mindez az érdemi munka rovására megy – hanem amikor a döntésekből érdekes mentes ártó szándék árad, azt nem könnyű felfogni. Volt ilyen itt, Érden is, „kicsiben”, amikor a frissen kiültetett virágokat kitépkedték a helyéről. Nem vittek el, nem ültették máshova, csak úgy kipusztították, aztán félredobták. Ahogy összefirkálnak falat, berúgják hirdetőtábla üvegét, a KRESZ-táblák meg – na, ezek megérnek még vagy három mondatot. Eljutottunk addig, hogy ezeknek az utcai tábláknak a hátára felirat került, miszerint „nem alumíniumból van”. Mit is jelent ez? Burkoltan

nem mást, mint hogy „tudom, hogy tolvaj vagy, de ezt kérlek szépen, ne lopd el, mert nem tudod majd eladni a fémkereskedőnek”. Vagyis: a társadalom beletörődött, hogy ami fémből van, azt viszik, tehát közli, hogy ez nem fém. Itt tartunk.

Az öncélú gonoszság természetesen nem áll meg a tárgyaknál. Amikor ezeket a sorokat írom, éppen arról hallok egy hírt, hogy a statisztikák szerint az év első negyedében 35-ször, vagyis durván háromnaponta ért valamilyen támadás Magyarországon orvost vagy ápolónót. Napi hírré váltak a gyakorlatilag büntetés nélkül megúszható pedagógusbántalmazások, a főleg idősök sérelmére elkövetett rablások, sőt a súlyosabb bűncselekmények is. Legalább ennyire terjed a bűnügyi krónikákban nem szereplő gonoszságfajta, a stressz okozása. Amikor útkereszteződésnél nem engedi be valaki a másik autót, csak azért, hogy kínlódjon, idegeskedjen meg ott egy darabig. Aztán működik ez munkahelyen, lakókörnyezetben, különböző testületekben is. Amikor egy-egy javaslat, döntés csak azért kap gáncsot, élve – vagy inkább visszaélve – a demokratikus lehetőségekkel, mert a másik oldal találta ki. Hogy ettől hány ember, mekkora közösség szenved hátrányokat, az nem számít. Úgy kell nekik. Az a szempont, hogy az embereknek, a nagy többségnek mi lenne jó, mitől válna boldogabbá, sikeresebbé – és igen: egészségesebbé is – az élete, valahogy mostanában elsikkad. „Kicsiben” is meg „nagyban” is.

Az emberek világnapja tehát meg várát magára – csak aztán nehogy késő legyen.

Rózi Wanda

Jelzések

vonat nem szennyezi benzingázokkal a levegőt. Nem is értem a fővárosban kialakult helyzetet. Sok helyen a sínekről leparancsolták a környezetkímélő villamosokat és buszokat állították helyükbe. És ha még ezek a régóta selejtezésre váró motorok nem ontanak magukból a füstöt, kormot! Sajnos rontják a poros, gázoktól terhelt levegőt, ami a tüdőnket rongálja.

Gondolom, lehet hinni a rádió- és tévéadó által közölteknek, hogy az ország hajszáleireit ismét étellel töltik meg. Mit értek hajszálerek alatt? A kicsinyke falvakat értem, ahol a lakosság lélekszáma 20-50-180-300 körül mozog. Ezeken a helyeken a mai, XXI. századbeli létezést a postahivatalok, a gyógyszerárak jelentik az ott élők számára. Ha nincs posta és patika, ezt nem helyettesítheti a mozgóposta vagy a patikaszigetelési kocsi. Az vagy jön, vagy nem. Amint hallom, a kormány megvizsgálja e mellőzött helyeket és többségben visszaállítja a postát, a patikát.

Még nem tette le esküjét az új kormány, de számomra eleve szimpatikus, hogy a miniszteriumok és a miniszterek száma nyolcra csökken! Az elmúlt években sokszor leírtam, pazarlás ez a sok minisztérium! Az ügyeket kisebb tisztviselőgárdával is lehetséges intézni. Példaként említettem azt a tényt, miszerint ha a két világhábo-

rú között, negyed századon át heti minisztérium elszédőnek mutatkozott az ügyintézésre, akkor mielőbb hagyjuk abba a pazarlást és a bürokrácia hizlalását. Már sokan nem emlékeznek rá, de könnyen ellenőrizhető, hogy 1956 októberében huszonhárom minisztériumunk volt!

Gondoljunk csak bele, a minisztereknek, valamint helyetteseiknek plusz az államtitkároknak, főigazgatóknak, főosztályvezetőknek állami gépkocsihasználat s ahhoz személyzet is járt. Bárhogyan is tagadták, ezek a tételek nagymértékben terhelték az államkasszát, nem is beszélve a túlméretezett tisztviselői karról. Annak idején a Ludas Matyi egyik humoristája meg is jegyezte, „Alapítsunk még négy minisztériumot, és akkor, azzal az erővel felválthatnánk a Kínai Népköztársaság lakosainak irányítását”. (Akkoriban 27 minisztériuma volt Kínának.)

Legyünk realisak, a rövidesen esküt tevő és hivatalba lépő kormánynak nehéz lesz a dolga, annak ellenére, hogy több mint kétharmados többséggel rendelkezik a parlamentben. Ahogyan a vezető pártszövetség fogalmaz: „nemcsak a romokat kell eltakarítani, hanem meg kell állítani a gazdasági romlást, ugyanakkor elszámoltatni a gazdasági bűnökért felelősöket, továbbá új munkahelyeket létesíteni, rendbe tenni az oktatás és az egészségügy dolgát, egy sereg fontos gazdasági, társadalmi problémát nem is említve”. Van tehát feladat bőven!

Bíró András

KÖZLEMÉNY

A Fidesz–Magyar Polgári Szövetség érdi elnöksége május 5-én megerősítette a Fidesz–közgyűlés december 17-i döntését, hogy T. Mészáros András polgármester-jelöltségét támogatja.

A testület döntött továbbá arról is, hogy a kampányfőnöki posztot Segesdi János, az érdi Fidesz–KDNP frakcióvezetője, alpolgármester töltse be.

Döntés született arról is, hogy a választásokkal kapcsolatos előkészítő munkával a közgyűlés az elnökséget javasolja megbízni.

Mindezeket az elnökség a soron következő Fidesz–közgyűlés elé terjeszti elfogadásra.

Segesdi János

Fidesz–KDNP-frakcióvezető,

a Fidesz-MPSZ érdi elnöksége tagja

T. Mészáros András vállalja a felkérést

A Fidesz-Magyar Polgári Szövetség érdi szervezete elnöksége közleményének nyilvánosságra kerülése után lapunk munkatársa megkereste T. Mészáros András polgármestert.

– Polgármester úr, mit szól ahhoz, hogy a Fidesz érdi szervezetének elnöksége megerősítve 2009. december 17-i határozatát, azt javasolja az érdi Fidesz közgyűlésének, hogy ismét önt jelölje polgármesternek?

– Megtisztelőnek tartom a felkérést, amely megerősít abban, hogy jól végeztük eddigi munkánkat. Oktatási-nevelési intézményeink felújítása, bővítése, a több tízmilliárd forintnyi pályázati pénz, amelyet Érd az elmúlt három évben elnyert, a csatorna-program, a városközpont közelgő megújulása helyes útnak ígérkezik ahhoz, hogy Érd otthonos, családias, virágzó kertvárossá váljon. Eddig is nagy odafigyeléssel végeztem munkámat, és ha a Fidesz úgy

gondolja, hogy a következő négy esztendő szerteágazó feladatainak – az előbb említettek túl például az útépítés, a sportcsarnok – megoldásában számítt a munkámra, akkor kijelenthetem, nagy tisztelettel elvállalom a felkérést, és mindent elkövetek azért, hogy elnyerjem a választók bizalmát. Döntésemben megerősít az a tény, hogy a tavaly december 17-i érdi Fidesz-közgyűlésen *dr. Aradszki András*, Pest megye 8. számú választókerületének egyéni, Fidesz-KDNP közös országgyűlési képviselőjelöltje, illetve azóta már képviselője biztosította a megjelenteket, hogy megválasztása esetén támogatja polgármesteri jelölésemet. Hiszem, hogy ez az összefogás jól tehet Érdnek, hiszen együtt – ő az Országgyűlésben, mi, helyi politikusok pedig itt, Érden – hatékonyan képviselhetjük a város érdekeit.

– szeredai –